

Bodolay Géza

Harmincegy leírt mondat

2017. MÁJUS 1. Énekszó és tánc köszöntse – helyette hűvösben ugrálunk a kerti sütő papírzacs-kós faszene körül, hozzá: bambuszfáklya.

Május 2. Az egymondatról alapvetően Illyés jut mindenkor eszembe, már tegnap is legalább kettőt akartam írni: vajon mennyire lehet összetett – ezen most holnapig gondolkozom.

Május 3. Ha Fáraó lennék (nem szívesen), kiadnám a Törvényt: Május pedig legyen a mindennapi Fölvonulások hónapja!

Május 4. Majd negyven éve, két kamaszkori barátommal kipróbáltuk a fővárosi vonulásdinál: vajon föl lehetne-e robbantani a Dózsa György út tribünjét a derék elvtársurakkal – simán ment volna: a Köröndnél fölvett tábláinkkal lazán átgyalogoltunk a munkásörök unatkozó sorfalain, a parádé hanyatló szakaszában, mikor Kád(ár) úrnak már erősen lankadhatott az integethetnékje: láttuk a fején.

Május 5. Szerencsénkre nem értettünk a pokolgépek elhajigálásához (sem).

Május 6. A Walpurgis-éj is a napokban volt letűnőben, de minden zajló eseményről még akkor sem lehet írni, ha mostanában fejezte be az ember a Faustot a szögemi Operában: erről legalább nyilván vannak fényképek valahol a hon-háló-lapjukon, sőt: valamelyik énekes előbb-utóbb fölrámolja az egészszet.

Május 7. Mondhatatlanul utálok az egész Hálót/hálózatot, és immár valóban lehetetlen létezni nélküle – ehhh, hozzá ömlik az eső.

Május 8. Szólni kéne a Szerkesztőségnek: ha minden Hajnalban íratnak egymondatokat: mennyire más lesz a minden Éjjelielnél: próbálják ki magukon – két hónapon át, edényestül.

Május 9. A Győzelem napja a Nagyorosz Birodalom „szovjet” fénykorából – Nyihaha: parádés tankfölvonulások: előre Emberiség!

Május 10. **P**edig a **p**angó hetvenesekben még versezeteket is írtam javában – csak épp volt annyi eszem, hogy nem **p**ublikáltam – majd Holnap előkeresem, mondaná Herr **P**ató **P**ál, a litera-túrai lap *al-literáló* kérdésére.

Május 11. *„Tiszturak ülnek a bomba tövében a csonthadilábon / Gennyszínű napszemüveg: díszbe sorolt ez a táj.”* – 1976. (Tiszti-hon disztichon :-)

Május 12. Innen-onnan, azaz magamtól visszalopott mondatok, mint Molière-nél – gratulálok, „mondhatom” – mondaná Mira János barátom, a valódi művész, akitől valaha megtudtam: „rendezőművészről” még életében nem hallott – *tervezőművész* viszont mégiscsak akad.

Május 13. *Molière* meg egyre valószínűbben nem a *Poquelin* nevű zseniális színész volt, hanem a még zseniálisabb *Pierre Corneille* – álnévű író –, most idemácsolhatnám a vonatkozó linkeket, de tessék kutatni!

Május 14. Találtam még egyet magamtól, 1976-ból – a *Tiszta-hon disztichon*: „*Tiszta honunkban a tiszta haszonra ha csörtet a polgár / Lelkei ismeretét nem nyomorítja a gond.*”

Május 15. A tegnapiak még alcíme is volt: – *svájci sírvers* – lám, tizenkilenc évesen még mindent tudott az ember.

Május 16. Mára viszont már semmit nem tudunk: kuglizni/googlizni tessék – a Belédcsvön (Youtube): FEMA-CAMPS, aztán NIBIRU.

Május 17. A Holt-Maros partján a fűzfák alatt akár szomorú nosztalgiákkal is lehetne sétálni a gondolattal: honnan is érkezett ez a víz – ám velem van Pannika a négy és fél évével, ettől minden nagyon vidáman szórakoztató.

Május 18. Erőschen remélem, hogy a Zakadémiai előírásoktól eltérő helytelenírásom nem okoz majd olvastán irodalmi fönnakadást – sic(c)!

Május 19. „Itt állok hát, mint vén bolond, / S nem több eszem, mint egykoron.”

Május 20. A műsorfüzetbe újra félrefordított opera-Goethe lecsavart szabadkőműves feje, az.

Május 21. Egyetlen karikatúra sem olyan ellenszenves nekem, mint a pártszellem pofája – írta a tegnap nevezett belügyminiszter úr Sch. barátjának.

Május 22. A Helikonon újra kiadták Hermann *Hesse* Steppenwolf-ját kilencven évvel ezelőttről: A pusztai farkas – olvasni tessék!

Május 23. Voilá, egy Nobel-díjas mondat a Műből: „Temető az egész kultúránk, itt nyugszik Jézus Krisztus, Szókratész, Mozart, Haydn, Dante és Goethe – csupa halott név bádoglemezen, és ha legalább egyetlen őszinte, komoly szót tudna bárki is szólni a gyász és elkeseredés hangján erről a pusztuló világról, de senki sem képes rá, mindenki csak zavart vigyorral ácsorog a sír szélén.”

Május 24. Barátian értő nézői kérdések a *Nagyon tetszett, csak azt nem értem* sorozatból: – Mit akar azzal a Faustban, hogy poroltókat hozat a templomba, meg miért csavarják le Goethe és Schiller szoborfejét a weimari színház előtt??

Május 25. Na és a vonat – még a Nyitány előtt –, miért utaznak azok az elképesztő tömegek a vonatkocsik tetején, igaz, hogy saját maga vette föl videóra, ez Indiában volt, ugye?

Május 26. Nincs kedvem válaszolni, és hogy lehetne igaz?!

Május 27. Csehov Ványájában viszont szinte minden mondat igaz, ugyanakkor minden erőlködés nélkül sikerült M. I.-nek félrefordítania az egészet.

Május 28. Ám a legelképesztőbb itthoni időutazást mostanában Király István, egykori abszolutoriumoztató professzorom Naplója okozza: az emberéletem útjának 33 éves koromig tartó felének helyenként megdöbbentő látlete a másik partra sodródott ex-Eötvös-kollégista felcserek tollzatából.

Május 29. Amit fiatalon soha nem értettünk: hogyan lehet 30 esztendőes régmúlt háborús eseményeken elszánt dühvel rágódni mindakkorig – mára immár: javában értem.

Május 30. A szeretőgyilkos Szuhovo-Kobilin 150 éves, Tarelkin halála című színművét olvasom újra, a meggyilkolt Elbert János fordításában.

Május 31. *Szám*talán hasonszorú, *beszám*ozott, ám leíratlan mondatom lehetne még, köszönöm, hogy most harmincegyet leírhattam – a legtöbb mögé bátran képzeljétek oda a gúnyos szeretettel vigyorgó mosolygó-jelemet: B.

Bedő Sándor munkája

